Je maintiendrai.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 5den JANUARY 1833. N. 1.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

NEDERLANDEN.

STATEN-GENERAAL.

De mededeeling, op den 18den October door Zyne Excellentie den Minister van Buitenlandsche zaken aan de Staten-Generaal gedaan, was van den volgenden inhoud:

Edel Mogende Heeren!

De laatste openingen, door my nopens den gang der onderlandeling, betreffende de scheiding van Nederland en Belgie, aan de Staten-Generaal gegeven, deden blyken, dat de tydelyke belemmering, welke de Londensche Konferentie verklaard had in hare werkzaamheden te ondervinden, naauwlyks door de onder zekere voorwaarden uitgewisselde, Oostenrykscke, Pruissische en Russische bekrachtiging van het met Belgie gesloten traktaat, was weggeruimd, of men besloot alhier, om nieuwe ernstige pogingen aan te wenden, ten einde de bedoelde schikking te bevorderen.

Hiertoe strekten, onder anderen, de twee nota's van den Nedenlandschen Gevolmagtigde van den 30sten Juny, de eene van eenen geschiedkundigen inhoud, de andere ten geleide dienende van een daarby aangeboden ontwerp van traktaat. In dit ontwerp werden de hoofdpunten van geschil, die van het grondgebied en van de staatsschuld, ten gevolge van 'sKonings verlangen, om tot eene afdoening te geraken, behalve nog eenige andere bepalingen van meer of minder belang, ingewilligd, en een, als het ware, onzydige vorm van traktaat voorgesteld, door welken aan de oogmerken van alle de betrokkene partyen, scheen voldaan te worden. Geen wonder, dat dit aanbod gunstig te Londen en elders werd opgenomen. In eene nota van den 10 July gaf de Konferentie aan den Belgischen Gevolmagtigde te kennen, dat de jongste Nederlandsche mededeelingen eene wezenlyke toenadering behelsden, omtrent het vraagstuk van het territoir, en gegronde aanmerkingen, opzigtelyk eenige punten, in de voorstellen van Nederland vervat doch oordeelde zy by eene nota insgelyks van dien dag, aan den Gevolmagtigde der Nederlanden gerigt, eenige bedenkingen te moeten aanvoeren, die het Nederlandsche ontwerp, hares erachtens, in den weg stonden, ter vervanging van welk vier nieuwe artikelen door haar werden aangeboden. Deze stukken kregen hunne plaats in het 67ste protokol, gedagteekend den 13den July.

Een ander protokol van denzelfden dag, en dragende het nommer 63, had geene betrekking tot de onderhandeling.

De vier van de Konferentie ontvangene artikelen over het algemeen niet aannemelyk bevonden zynde, onder anderen uit hoofde zy van de 24 artikelen werden voorafgegaan, zoo zag zich het Nederlandsche kabinet genoopt, deszelfs voorstellen van den 30sten Juny nader te ontwikkelen en toe te lichten. Dit geschiedde, doch te gelyk kwam men, zoo veel mogelyk, aan de wenschen der Konferentie te gemoet. Men vulde de aangewezene veronderstelde gapingen van het Nederlandsche ontwerp aan, en gaf toe op alles, wat met de eer en de wezenlyke belangen des vaderlands bestaanbaar was. Men verklaarde zich tevens op nieuw bereid, om, dadelyk na de sluiting van een traktaat met de vyf Mogendheden, ook met Belgie te teekenen, te welken einde de noodige volmagten aan den Baron van Zuylen van Nyevelt werden afgezonden. Eene nota in dezen geest gesteld werd den 25sten July ter Konferentie ingeleverd, en luidt als volgt:

Aan Hunne Excellentien, de Heeren Gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Britannie, Pruissen en Rusland.

Londen den 26sten July 1832.

"De ondergeteekende, Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden, zich beyverd hebbende, om aan zyn Hof de mondelinge opmerkingen mede te deelen, die de Londensche Konferentie hem, in hare byeenkomst aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken van den 6den dezer, over de laatste voorstellen der Nederlandsche Regering heeft gemaakt, alsmede de nota van Hunne Excellentien de Heeren Gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Britannie, Pruissen en Rusland van den 10den July,—zoo heeft het Kabinet van 'sGravenhage gemeend, niet beter aan de wenschen der Konferentie te kunnen beantwoorden dan door op haar voorbeeld zich te bepalen tot het vestigen van deszelfs aandacht op de middelen, om zoo spoedig mogelyk tot het einde der onderhandeling te geraken, en door zich by uitsluiting te verklaren omtrent de onderwerpen, die tot bedenkingen aanleiding hebben gegeven.

"De Konferentie heeft betuigd, er slechts weinige te maken te hebben over het ontwerp van verdrag in vier artikelen tusschen de vyf Hoven en de Nederlanden, en dat, daar die bedenkingen minder den inhoud der voorstelde bepalingen, dan wel de bewoordingen, waarin zy vervat zyn betreffen, zy zich overtuigd hield, dat, de moeyelykheden, indien zy enkel tot deze punten betrekking hadden, gemakkelyk uit den weg zouden kunnen worden geruimd. De Nederlandsche Regering meent daaruit te moeten afleiden, dat men, behoudens eene herziening van de redactie, over het ontwerp het eens geworden is.

"Ten aanzien van het tweede artikel van het ontwerp, dat het verdrag met Belgie inhoudt, merken Hunne Excellentien op, dat de ondergeteekende reeds, ten gevolge der hem mondeling gemaakte opmerkingen, de beweegredenen kent, om welke dit ontwerp, in hunne oogen onvolledig en onaannemelyk is. Hunne Excellentien bedoelen hiermede ongetwyfeld derzelver byeenkomst aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken, van den 6den July, waarby de ondergeteekende, ten gevolge van eene daaromtrent door Zyne Excellentie den Burggraaf Palmerston aan hem gedane uitnoodiging, de eer had tegenwoordig te zyn.

"In deze byeenkomst, door eenen echt vredelievenden geest gekenmerkt, besteedden de Heeren Gevolmagtigden, wel verre van de onaannemelykheid van het ontwerp van verdrag van den 30 Juny te trachten te betoogen, hunne zorgen, om artikelsgewyze de opmerkingen te berde te brengen, die meest geschikt waren tot [illegible], welke zy deels in meenden te zien, en tot het volledig maken van datgene, wat in hunne oogen dit niet was. Zy erkenden, dat er in het Nederlandsche ontwerp artikelen voorkwamen, waarvan het opstel hun verkiesselyk voorkwam boven dat der daarmede gelyk staande artikelen van den 14 October, en die zy dus wenschten te behouden. Aan het einde des ontwerps gekomen, en na alle de artikelen daarvan doorloopen te hebben, liet men in de bevredigendste bewoordingen de noodzakelykheid van een spoedig antwoord in het oog vallen; hetgeen aan den ondergeteekende gelegenheid gaf, om te betuigen, dat de Koning, uit hoofde der nieuwe opofferingen, in het ontwerp van verdrag aangeboden, doordrongen was van het denkbeeld, dat dit ontwerp op staanden voet zoude worden aangenomen, en dat de ondergeteekende in dien geest bereid was om te sluiten en te onderteekenen; maar dat hy zich sterk maakte om spoedig voorschriften te erlangen, ter zake van den uitslag, welke de byeenkomst opleverde.

"Die byeenkomst is door de nota der Konferentie van den 10den July gevolgd geworden; volgens welke het Nederlandsche ontwerp van verdrag tusschen Nederland en Belgie gapingen behelst omtrent punten, van niet minder wezenlyk belang dan de bepalingen omtrent het grondgebied; Belgie berooft zoo wel van de handelswegen, welker gebruik, volgens de laatste voorstellen der Konferentie, het onderwerp van minnelyke, op het beginsel van het wederzydsche belang gegronde schikkingen moest uitmaken, als van die, welke vroegere mededeelingen van het Kabinet van 's Gravenhage verre waren van te weigeren; daarby schadelyke clausulen voegt; vaststelt, dat Belgie, hetwelk in de berekening der jaarlyksche rente van 8,400,000 Nederlandsche guldens de lasten van het amortisatie-syndikaat reeds heeft zien begrypen, desniettemin in de baten dier instelling niet deelen zal; aan de byzondere eigendommen, welke teruggegeven moeten worden, eigendommen van eenen anderen aard gelykstelt; en eindelyk, zonder nog te spreken van andere veranderingen, die geene hoofdpunten betreffen, maar desnietnemin van gewigt zouden zyn, ten aanzien van den vorm zelven hinderpalen oplevert, die men met den meest opregten wensch tot bevrediging niet uit den weg zoude kunnen ruimen.

"Het Kabinet van 's Gravenhage heeft, by het onderzoek dezer bedenkingen, gemeend, volgens den wensch der Konferentie, dezelve in verband te moeten brengen met de mondeling aan den ondergeteekende, in de byeenkomst van den 6den dezer maand gemaakte opmerkingen, waaraan de Heeren Gevolmagtigden zich in hunne nota gedragen. By dat onderzoek is het kabinet op nieuw door dienzelfden vredelievenden geest geleid geworden, die niet opgehouden heeft, gedurende den geheelen loop der tegenwoordige onderhandeling, hare handelwyze te besturen; maar het heeft niet anders dan met diep leedwezen kunnen opmerken, dat men de overgroote opofferingen, waarin de Koning heeft toegestemd, byna in het geheel niet in rekening brengt; dat zyne toegevendheid omtrent het grondgebied daarin slechts als in het voorbygaan woordt vermeld, en alleen om de behoefte aan nieuwe toenaderingen te doen uitkomen; en dat het aanbod, om de kapitalisatie facultatief te maken, —het tweede hoofdpunt der onderhandeling—geen ander onthaal heeft genoten dan een algeheel stilzwygen.

"De volgende ophelderingen zullen op nieuw van den hoogen prys, dien de Nederlandsche Regering er op stelt, om aan het einde der tegenwoordige verwikkelingen te geraken, doen blyken; maar indien het beginsel van het verdrag van scheiding tusschen Belgie en Nederland, moest bestaan in de inwilliging van alle de eischen van het eerste en in het plaatsen van alle de door den Koning gedane opofferingen in de ry der zaken zonder waardy, tot het oogenblik toe, dat Z. M. zich zoo verre onderwierp, van den kring van alle denkbare toegevendheid ten einde toe door te loopen, dan zoude voorzeker de grondslag van de onderhandeling zelf die beletten, om tot eene goede uitkomst te geraken.

"De voorgestelde bewoordingen van het tweede artikel van het ontwerp van verdrag tusschen Holland en Belgie ingelascht in dat van het verdrag met de vyf Hoven, hetwelk de ondergeteekende de eer gehad heeft den 30sten Juny aan te bieden, schynt het vraagstuk wegens het grondgebied op eene juiste en met de omstandigheden overeenkomstige wyze te regelen. Daar het met de verpligtingen van den Koning Groot-Hertog strydig zoude zyn, om een gedeelte van het Groot-Hertogdom Luxemburg af te staan, zonder de toestemming der Agnaten van het Huis van Nassau en van het Duitsche Bondgenootschap, en daar een afstand van het gezegde gedeelte, waarover de Koning Groot-Hertog niet vryelyk kan beschikken, zonder de gezegde toestemming uit zynen aard nietig zoude zyn, is die afstand voorgesteld, onder voorbehoud der toestemming van de Agnaten van het Huis van Nassau en van het Duitsche Bondgenootschap, maar de Koning Groot-Hertog verbindt zich, om de noodige stappen te doen, om die te verkrygen. Zyne Majesteit gaat alzoo, met opzigt tot den afstand van het bedoelde gedeelte des Groot-Hertogdoms, alle de verbindtenissen aan, die van hem afhangen. Deze beweegreden geeft opheldering van het voorbehoud, hetwelk in het tweede artikel van het Nederlandsche ontwerp van verdrag tusschen Nederland en Belgie is voorgesteld.

"Het 3de der 24 artikelen is geoordeeld geworden niet meer van toepassing te zyn door de vereeniging van het grondgebied in Limburg met Nederland. Zonder nog te vermelden, dat de Koning eene landstreek, die een gedeelte zyner Staten uitmaakt, niet als schadeloosstelling kan beschouwen, zoo sluit zelfs de bepaling, dat die landstreek een deel van het Koningryk der Nederlanden zal blyven uitmaken, het denkbeeld van schadeloosstelling uit. Ware het anders, dan zoude de gezegde landstreek geacht moeten worden met het grondgebied van het Duitsche Bondgenootschap vereenigd te zyn, als schadeloosstelling voor eenen door een van deszelfs leden gedanen afstand, en dan zoude er op nieuw een afstand van de zyde des Bondgenootschaps moeten plaats hebben, om dat grondgebied met het Koningryk der Nederlanden te vereenigen.

"De eerste zinsneden van het 4de en 5de der 24 artikelen hebben insgelyks derzelver toepasselykheid verloren, ten gevolge van het beginsel, waarvan men is uitgegaan, dat het bedoelde grondgebied in Limburg voortdurend een deel van het Koningryk der Nederlanden zal uitmaken: een beginsel, hetwelk aan het Groot Hertogdom Luxemburg een evenredig deel toekent in de verliezen, die de Staten Zr. M. lyden, en het Duitsche Bondgenootschap aan de schikkingen omtrent het grondgebied in Limburg geheel vreemd doet blyven.

"Overigens kunnen de bewoordingen, die den 30 Juny zyn voorgesteld, geacht worden voor Belgie ten eenenmale onverschillig te zyn, en daaraan dezelfde uitkomsten te verzekeren, als de bewoordingen van het 2de, 3de, 4de en 5de der 24 artikelen.

"Er is eene schryffout ingeslopen in het 7de artikel van het Nederlandsche ontwerp van verdrag tusschen Holland en Belgie, alwaar men, in plaats der woorden "de regten en het loodsgeld", behoort te lezen, volgens den tekst der Nederlandsche memorie van den 14den December: "de loodsgelden".

"Om voorts ten aanzien der bedoelingen van de Nederlandsche Regering geenen twyfel over te laten, en de Konferentie in hare wenschen, voor zoo veel de betrek-

kingen van scheepvaart en koophandel tusschen Nederland en Belgie betreft, te gemoet te komen, is de ondergeteekende gemagtigd, het volgend opstel van dat artikel aan te bieden: een opstel, hetwelk het 9de der 24 artikelen nog nader komt:

"De beschikkingen der artikelen 108 tot 117 ingesloten van de algemeene Weener Kongres-akte, betrekking hebbende tot de vrye vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, zullen op de bevaarbare stroomen en rivieren toegepast worden, die het Nederlandsche grondgebied en het Belgische grondgebied vaneen scheiden of gelykelyk doorloopen.

"De Nederlandsche Regering verbindt zich, om de loodsgelden op de Nederlandsche Schelde op eenen gematigden voet vast te stellen, en om voor het behoud der zeegaten van gezegden stroom te waken.— De bedoelde regten zullen voor den Nederlandschen handel en voor den Belgischen handel dezelfde zyn.— De Belgische Regering gaat eene gelyke verbindtenis aan voor dat gedeelte der Schelde, hetwelk haar grondgebied doorloopt.

"Inmiddels en tot dat men over een reglement voor de vaart op de hierboven vermelde bevaarbare stroomen en rivieren zal zyn overeengekomen, zal die vaart voor den koophandel der beide landen geheel vry blyven, dewelke voorloopig te dien aanzien de tarieven der overeenkomst, den 31 Maart 1831 te Mainz over de vrye vaart op den Rhyn geteekend, zullen aannemen, zoo wel als de andere bepalingen dier overeenkomst, voor zoo verre deze op de bevaarbare stroomen en rivieren, die het Nederlandsche grondgebied en het Belgische-grondgebied vaneen scheiden, of gelykelyk doorloopen, toegepast zullen kunnen worden."

"Met opzigt tot de handels-betrekkingen, stemt het Nederlandsche Hof in de inlassching van het volgende artikel in het verdrag toe:

"Er zal zoo spoedig mogelyk eene onderhandeling tusschen de Nederlanden en Belgie geopend worden, ten einde hunne handels-betrekkingen door een verdrag van scheepvaart en koophandel te regelen.

"In afwachting daarvan, zullen de Nederlanders tot de vaart zoo wel op de tusschen-wateren, als op de andere wateren van Belgie toegelaten worden, en de Belgen tot die van gezegde wateren van Nederland. Deze toelating zal op den voet der meest begunstigde natie, volgens de wederzydsche wetgeving der beide landen plaats hebben.

"Alle wenschelyke gemakkelykheid zal aan Belgie worden verzekerd, om deszelfs handelsgemeenschap met Duitschland door Limburg heen, en met name door de steden Maastricht en Sittard, te vestigen; zullende verhindering van hoogeren aard daarin alleen eene uitzondering kunnen brengen. De tolgelden op de wegen, die door beide genoemde steden heen naar de grenzen van Duitschland leiden, en welke wegen steeds in goeden staat zullen worden onderhouden, zullen slechts volgens een gematigd tarief geheven worden."

"De Nederlandsche Regering is nooit in de byzonderheden der berekeningen getreden, die de Konferentie er toe gebragt hebben, om het aandeel van Belgie in de openbare schuld op eene rente van 8,400,000 guldens vast te stellen, en zy zoude niet hebben kunnen afgaan van de grondslagen, die ten aanzien van de verdeeling der openbare schuld in de Annexe A van het 12de protokol zyn vastgesteld, indien zy het vooruitzigt op eene kapitalisatie tegen eenen voordeeligen maatstaf, en op de verevening van het Amortisatie-Syndikaat, enkel als maatregel van orde, niet bezeten had. Zy gelooft zich dus geregtigd, om op de verevening van het Syndikaat, enkel als maatregel van orde, aan te dringen; iets wat daarenboven by den tegenwoordigen stand der onderhandelingen slechts eene billyke vergoeding zoude zyn voor het beginsel, dat de kapitalisatie der gezegde rente facultatief zal zyn, en voor de voordeelen, die aan den koophandel en de scheepvaart van Belgie worden aangeboden. Die wyze van verevening is te wenschelyker, daar elke andere voor de beide partyen byna onoverkomelyke verwikkelingen zoude opleveren.

"Het Hof der Nederlanden wenscht zich zelf geluk, van omtrent één gewigtig punt volkomen met de Konferentie in te stemmen, te weten: dat de aanvrage tot ontruiming van het grondgebied, vóór de uitwisseling der bekrachtigingen van een verdrag met den Koning, met de bedoelingen van de Konferentie strydig zoude zyn, en dat de vaststelling van eenen dag daarvoor, in eene bepaalde veronderstelling, dien uitslag in geenen deele tot oogmerk gehad had.

"Wat den vorm van het Nederlandsche ontwerp betreft, deze schynt onzydig te zyn, en aan het beginsel van eene minnelyke schikking tusschen Holland en Belgie te beantwoorden. Het Kabinet van 'sGravenhage, in de reeds uitgedrukte overtuiging volhardende omtrent de noodzakelykheid, dat in den tekst van ieder artikel de opheideringen, door de Konferentie in hare memorie van 4 January gegeven, worden opgenomen, acht zich gelukkig van in de byeenkomst van den 6den July den waarborg voor eene overeenkomst in inzigten te vinden, welker verwezenlyking aan hetzelve wenschelyk voorkomt, opdat in het opstel der artikelen de meeste duidelykheid heersche. Over den vorm hoorde de ondergeteekende geenen anderen wensch uitdrukken, dan dien, om het verdrag tusschen Holland en Belgie niet in te lasschen, maar als eene annexe by te voegen: eene verandering, die van de zyde der Nederlandsche Regering geene zwarigheid zal ontmoeten, mits die annexe voor een integrerend deel van het verdrag met de vyf Hoven verklaard wierd.

"De beweegredenen, die hem beletten, om de 24 artikelen van den 15den October te onderteekenen, zyn reeds zoo dikwyls blootgelegd, dat men zich niet veroorloven zal, daarop terug te komen. Ook heeft het Kabinet van 'sGravenhage, sedert de jongste verklaringen der Konferentie, moeten gelooven, dat deze, in dit opzigt, deszelfs gevoelen deelde. Volgens die verklaringen der Konferentie toch, beschouwde zy de afscheiding, de onafhankelykheid, de onzydigheid en den staat van grondbezit van Belgie, als onveranderlyk vastgesteld, en gaf zy te kennen, dat de onderhandelingen omtrent de overige punten geopend bleven. Van dat oogenblik af heeft de Nederlandsche Regering, eene eventuele toestemming in de zoo even opgetelde vier hoofdpunten veronderstellende, opregtelyk gemeend volgens de inzigten der Konferentie te handelen door het aanbieden van een ontwerp van verdrag, hetwelk de overige punten omvatte en dus alle de belangen scheen te moeten overeenbrengen. Het denkbeeld, dat de Konferentie slechts de aanneming der 21, en niet der 24 artikelen vraagt, is in de oogen van het 's Gravenhaagsche Kabinet een afgetrokken begrip, dat voor de wezenlykheid verdwynt. Het zou met de regtschapenheid der Nederlandsche Regering strydig zyn van zich te verbinden, om te onderhandelen op grond van beginselen, die zy niet kan erkennen. Zoodanig een loop der onderhandeling zoude daarenboven zoo ingewikkeld zyn, dat men na eenige maanden, en by de minste verandering, die er in de personen der staatslieden, welke zich daarmede hadden bezig gehouden, plaats had, elkander niet meer zoude verstaan en het wederzydsch standpunt niet zoude kunnen aanwyzen.—De behoedzaamheid vordert dus, om zoo weinig als mogelyk is het aan de kansen van toekomstige onderhandelingen open te laten.

"De ondergeteekende vleit zich, van door de tegenwoordige nota de laatste hinderpalen, die de onderteekening van het verdrag konden vertragen, uit den weg te hebben geruimd, en hy neemt deze gelegenheid te baat om aan hunne Excellentien, de Heeren Gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland de verzekering zyner hoogachting te herhalen."

Te gelyker tyd zetteden de Gevolmagtigden hunne byeenkomsten voort. Hier en daar,—een blyk, dat men zich in het algemeen over de zaken verstaan had,—werden wyzigingen verlangd in de alhier ontworpene redactie, en vele derzelve dezerzyds aangenomen.— Slechts omtrent zeer weinige punten van ondergeschikt belang bleeft nog eenig verschil van gevoelen over, en men overtuigde zich in 's Gravenhage alsnu de ontknooping dezer langdurige verwikkeling bereikt te hebben.

De uitslag heeft tot hiertoe die verwachting niet bevestigd. Juist in het oogenblik, toen men de afsluiting van het traktaat genaderd was, verhief zich in Belgie een kreet, dat men op zoodanige voorwaarden, welke nagenoeg alles behelsden wat de Belgen zelve verlangd hadden, niet behoorde te sluiten.

Dagbladen, vlugschriften, adressen, niets werd gespaard, om het te doen voorkomen, als of meer bepaaldelyk de vaart op de Schelde geheel nieuwe, en andere bepalingen vereischte, dan diegenen, door Belgie zelf, en door de vyf Mogendheden vastgesteld en bekrachtigd, en ook door Nederland ingewilligd. Drogredenen, overdryvingen, verkeerdelyk aangevoerde cyfers, en uit haar verband gerukte daadzaken, alles werd met thans nog in het duister liggende bedoelingen, doch waaromtrent de rollen der geschiedenis eenmaal uitspraak doen zullen, te berde gebragt, om de teekening van het traktaat van scheiding te verhinderen.

Een thema, op den 6den September door den eersten Britschen Secretaris van Staat voor de Buitenlandsche zaken aan den Nederlandschen Gevolmagtigde overhandigd, kondigde aan, welken noodlottigen indruk deze bewegingen van den opstand gemaakt hadden. Hetzelve behelsde niets minder dan de verplaatsing der onderhandeling op eenen geheel nieuwen grond, en bepalingen omtrent de vaart op de Schelde en andere Nederlandsche wateren, ten eenemale strydig met de onafhankelykheid en met de eerste belangen van den Staat. In myne vertrouwelyke gesprekken met den Minister van Engeland, even gelyk door den Nederlandschen Gevolmagtigde in eene byeenkomst met den eersten Secretaris van Staat voor de Buitenlandsche zaken van Groot-Britannie, werd verklaard, dat in dit onverwacht voorstel, dezerzyds, onmogelyk kon worden getreden. Te gelyker tyd bevroedde men alhier de noodzakelykheid, om aan de Konferentie eene korte schets van den tegenwoordigen staat, en van de rypheid der onderhandeling aan te bieden, aan haar het verlangen te uiten, om op dien voet, zoo spoedig als de aard der zaak het mogt gedoogen, te teekenen, en tevens aan te kondigen, dat het bestaan van het Nederlandsche volk niet toeliet aan de nieuwe Belgische eischen het oor te leenen. Hiertoe strekte eene nota van den 20sten September jl.*

Na den ontvangst van dit stuk, werden door de Konferentie op den 25sten September aan 'sKonings Gevolmagtigde negen vragen voorgelegd, en door denzelve den volgenden dag beantwoord.

Kort daarop kreeg de regering van onderscheidene zyden kennis van de protokollen No. 69 en 70, gedagteekend den 30sten September en 1 October. Deze stukken en de daarby aangevoerde bylagen, eene mingunstige beoordeeling der staatkunde van het kabinet van 'sGravenhage, en eene onnaauwkeurige voorstelling van daadzaken behelzende, zoo is 'sKonings Gevolmagtigde te Londen uitgenoodigd geworden, om een en ander op te helderen by de volgende nota.

(Deze nota wordt niet aangehaald.)

By die nota zyn tevens gevoegd geworden eenige aanmerkingen op het thema van den 6den September, van dezen inhoud:

AANMERKINGEN op het den 6den September 1832 aan den Gevolmagtigde der Nederlanden ter hand gestelde thema.

Dit thema bevond zich in stryd met het voorbehoud en de wyzigingen, door Oostenryk, Pruissen en Rusland uitgedrukt tydens derzelver bekrachtiging van de 24 artikelen, en door Engeland en Frankryk ten Protokolle der Konferentie toegelaten; het bragt de onderhandeling op een geheel nieuwen bodem over, en vernietigde de meestbelangryke bepalingen, waaromtrent men tot hiertoe is overeengekomen.

Na negen provincien ten offer te hebben gebragt; na toegestemd te hebben in eene, zoo op zich zelve als in verband met de hulpbronnen der beide landen onevenredige verdeeling der openbare schuld; na eene schikking betrekkelyk het grondgebied te hebben toegelaten, die geenszins aan de wettige aanspraak van Nederland te dezen beantwoordt, en de regten van het Huis van Nassau op de gevoeligste wyze krenkt;—na alle toegeeflykheid, die men wenschen kon, te hebben aangeboden met opzigt tot de vaart op de binnenwateren, en betrekkelyk vele andere onderwerpen van meerder of minder belang, en wezenlyke byzonderheden van redactie,—zoude de Koning, de mogelykheid toegevende, om gezegd thema in overweging te nemen, erkend hebben, dat het alnog in aanmerking kon komen, om de territoriale en souvereiniteits-regten te vernietigen van het land, dat Hem getrouw gebleven is, en om den doodsteek toe te brengen aan den handel en de scheepvaart van Holland, de laatste levensbronnen, die aan deszelfs ingezetenen overblyven.

Zonder acht te slaan op het allerjongste tydperk der onderhandeling, en op derzelver stellige inkomsten, bragt dit thema niet alleen de 24 artikelen op nieuw te berde, maar het breidde die nog uit ten nadeele van Nederland, zoodanig dat zy geheel onkenbaar werden.—

(*Het vervolg op bladzyde 4.*)

* Zie de Curaçaosche Courant van den 29 Dec. jl.

Curaçao den 29sten December 1832.

VAN wege Directeur in Rade van Policie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, brieven van manumissie zyn verleend geworden aan de Slavin *Accencion* en het Slavenkind *José Hilario Heringa*, toebehoord hebbende aan den boedel van wylen FRANCOISE BERGERAC, en dat de genoemde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Anna Pollÿn, en
Joseph Rinkel.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 4den January 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 4den January 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

31. golet Maria, Reijes, La Guayra

JANUARY.

2. brik Richard, Hunt jr., Bonaire
—— Seraph, Becher, dito

UITGEKLAARD—DECEMBER.

31. bark Dolores, Fernandez,
golet Aruba Pakket, De Jongh,
—— Maria Jacinta, Acevedo,
—— Gysbertha, De Bret,
brik Juancito, Glanne,

JANUARY.

3. golet Amazona, Esteves,

Verleden Woensdag den 2den dezer, is laatst van La Guayra, binnen deze haven aangekomen, Z. D. M. Korvet DIANA, gekommandeerd door den kapitein FALSEN, en op den volgenden dag is dezelve naar Puerto Cabello vertrokken.

By het ten anker komen en uitzeilen heeft de DIANA saluten gedaan, welke behoorlyk van het Fort Amsterdam zyn beantwoord geworden.

Wy hebben eene Courant gelezen gedagteekend *Port of Spain* den 21sten Dec. 1832, behelzende Londensche berigten tot den 15den November. Deze berigten vermelden dat de oorlog bykans onvermydelyk is en dat het tegenwoordige onnoozele ministerie niet langer kan blyven bestaan. Talleyrand heeft Lord Palmerston volkomen gefopt; hy heeft hem doen gelooven dat Willem van Nassau slechts een gevoeglyk voorwendsel zoekt om zich te onderwerpen, en zoude zulks onverwyld doen byaldien Engeland maar zich sterk toont tot het bezigen van dwangmiddelen. Het wezenlyke doel van Talleyrand was om Engeland met de Noordsche Mogendheden overhoop te brengen; en zulks is hem gelukt. Engeland moet nu voortgaan het werktuig van het Fransche kabinet te zyn, of erkennen misleid te zyn, en komen tot eene openlyke vyandschap met zyn bondgenoot.

Ingevolge berigten te Port of Spain ontvangen was er grootere waarschynelykheid van oorlog dan ooit. Vyftig duizend man Fransche troepen moesten binnen Belgie rukken en 100,000 onder het bevel van den Maarschalk Soult, waren in aantogt naar de Rhyn provintien.

Eene Courant van Dusseldorf meldt dat het 7de korps Pruissische troepen orders ontvangen heeft om zich gereed te maken ten einde dadelyk op marsch te kunnen gaan; en een brief van Berlyn met dagteekening van den 6den November, geplaatst in Parysche Couranten, vermeldt dat binnen den tyd van drie weken eene krygsmagt van 180,000 man Pruissische troepen naar de grenzen van Belgie en Frankryk zal moeten optrekken. De Landwehr in de Rhyn provintien en de reserven worden opgeroepen.

De *Phare* van Antwerpen bevat een artikel, waarby gemeld wordt dat de gecombineerde Engelsche en Fransche vloot zich meester van de Schelde zal maken en op Vlissingen een aanval doen.

Een private brief van Gendt meldt dat de Magistraten op den 12den contra orders ontvangen hebben opzigtelyk het maken van toebereidselen om de Fransche troepen op den 12 en 15den te verwachten.

De Hertogin de Berry is werkelyk te Bordeaux gearresteerd geworden; en men zegt dat de Ex-Minister de Polignac uit zyne gevangenis van Ham is ontsnapt.

Verders vernemen wy mondelyks dat de Fransche troepen in vier kolonnen binnen Belgie gerukt zyn.

Dit is al hetgeen het nieuws van de week ons oplevert.

Wy hebben in dit nummer de mededeeling van den Minister voor de Buitenlandsche Zaken aan de Staten Generaal gedaan op den 18den October jl. medegedeeld, uit dewelke en uit het vervolg derzelve, betwelk wy naderhand zullen laten volgen, de lezer volkomen bekend zal worden met de onderhandelingen in de zaak van Belgie. Na het lezen dier mededeelingen, zal elk onbevooroordeeld gemoed moeten bekennen dat niet de Koning van Holland, gelyk de Engelsche Couranten het hebben willen doen voorkomen, maar de gouvernementen van Frankryk en Engeland, den algemeenen vrede van Europa verstoord hebben.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

Parys, Oct. 14.—De presiderende minister *Soult* heeft gisteren eenen rondgaanden brief gezonden aan de militaire commandanten van de westelyke departementen, bekend onder den algemeenen naam van de *Vendée*, welke de drie militaire divisien uitmaken, waarvan de hoofdplaatsen in Nantes, Tours en Rennes gevestigd zyn.—Hy vermaant hen in dezen brief, niets te verzuimen, ten einde datgene, het welk het nieuwe ministerie aan de natie heeft beloofd, tot stand te brengen: het uitwisschen namelyk van de bestaande onlusten tot in de diepste sporen. Hy verlangt, dat de benden der kwalykgezinden met den eersten verdwynen; dat derzelver opperhoofden, *om het even van welken naam, of van welken rang,* in handen worden geleverd van het hoog gezag, en hy verzekert hun, dat de middelen, die zy daar toe zouden mogen behoeven, hun niet zullen ontbreken.

De minister *Thiers* heeft, by een rondgaanden brief aan de prefecten, dezelve verwezen naar den brief van den presiderenden minister aan al de hooge ambtenaren. Hy heeft hun te kennen gegeven, dat, daar de roemryke omwenteling was begonnen ter zake van het schenden der wetten, het een groote misslag zoude zyn, na dat zy was tot stand gebragt, de bestaande verordeningen niet te doen eerbiedigen. Hy vermaant de prefecten in de eerste plaats te waken tegen de zoodanigen, welke, uit de gelederen van de vrienden der vryheid afkomstig, die vryheid in regeringloosheid zoude doen ontaarden, en tevens tegen anderen, welke de bestaande orde van zaken door allerhande aanslagen trachten te ondermynen. Hy vermaant hen voorts, om daar, waar het behoort, krachdadige middelen by de hand te nemen, doch tevens, door middelen van bevrediging en door het handhaven eener nauwkeurige regtvaardigheid, het bewind des Konings zoodanig te doen voorkomen, als het moet en wil zyn.

De minister *Thiers* heeft ook een byzonderen brief doen toekomen aan de prefecten van de westelyke departementen, ten einde hen te herinneren aan de moeijelyke taak, die hun is opgelegd: de bevrediging namelyk van die gewesten. Hem is voorgekomen, dat de tegenstand der vrienden van het vervallene bewind alleen voortduurt door de meening, dat men hen persoonlyk vervolgt, en in de uitoefening van hunne godsdienst wil belemmeren. Hy gelast de prefecten hen daaromtrent beter in te lichten, even als de voorstanders van de bestaande orde van zaken, die zich verbeelden, dat het bewind hen miskent en veronachtzaamt. Hy verklaart, dat tusschen hem minister en de aanklevers van het vervallene geslacht, een afgrond bestaat, dat hy hen wil vervolgen, zoo ver de wet dit slechts eenigzins toelaat, en dat hy ook ten aanzien der overheden geene de minste nalatigheid of weifeling zal dulden. Ook hy verlangt, dat de hoofden, *om het even van welken naam, of van welken rang,* in handen der overheid zullen worden geleverd.

Frankfort, Oct. 14.—De Zwitzersche Landdag is eindelyk den 5den dezer tot een, naar het schynt, afdoend besluit gekomen omtrent de twistende partyen in het kanton Bazel. Dezelve heeft namelyk de voorloopige bepalingen van 14 September, betreffende de afscheiding der beide deelen van het kanton, bekrachtigd, en bepaald, dat aan de eene zyde de stad met de aan dezelve getrouw geblevene gemeenten, en aan den anderen kant de ontevredene landgemeenten, wat het openbaar bestuur betreft, twee onafhankelyke Staten uitmaken, met voorbehoud om zich weder te vereenigen. De vier gemeenten, welke zich laatstelyk, door middel van stemming, voor de stad verklaard hebben, zyn by deze laatste gevoegd, en daarentegen zyn de zeven gemeenten, welke zich voor de landparty verklaard hadden, onder de Liestal gevestigde bestuur gebragt; in ééne gemeente moet nog nader gestemd worden. De beide deelen van het kanton zullen elk op den Landdag slechts eene halve stem hebben. Zy zullen hunne staatsregelingen aan genoemde vergadering mededeelen, ten einde dezelve door haar te doen waarborgen. Binnen eene maand zullen de beide partyen commissien benoemen, om, onder bemiddeling van commissarissen van den Landdag, de scheiding nader in hare byzonderheden te regelen; in geval zich zwarigheid mogt opdoen tegen de volvoering dezer bepalingen, zal de Landdag (die eerstdaags uiteengaat) onverwyld worden byeengeroepen.

(Vervolg van de tweede bladzyde.)

Men meent zich dus er van te moeten onthouden, om in alle de byzonderheden te treden van het contrast, hetwelk dit stuk opleverde met het punt, tot hetwelk de onderhandeling is genaderd, en zich te moeten bepalen tot het in het licht stellen van de voornaamste trekken daarvan.

In het thema werd niet gewaagd van een verdrag tusschen den Koning en de Vyf Hoven; een verdrag, waarover men het reeds eens geworden is, niet alleen wat het beginsel maar ook wat de redactie betreft.

De handhaving van het 5de der 24 artikelen is regelregt strydig met gezegd verdrag, waarin men geene melding maakt van de toestemming der Agnaten van het Huis van Nassau en van die des Duitschen Bondgenootschaps tot de vereeniging met Holland van het gedeelte van Limburg, hetwelk aan den Koning zal verblyven.

Wat de vaart op de Schelde betreft, dezelve werd van den aanvang der onderhandeling af, met gemeen overleg van alle de belanghebbende partyen, geregeld, zonder ooit tot de minste moeijelykheid of aarzeling aanleiding te hebben gegeven.

Artikel III van het 11de protokol van 20 January 1831 houdt in:

"Het is de bedoeling, dat de bepalingen van artikelen 108 tot 117 ingesloten van de algemeene Weener Kongres-akte, betrekkelyk de vrye vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren toegepast zullen worden op de rivieren en stroomen, die het Nederlandsche grondgebied en het Belgische grondgebied doorloopen." De Konferentie erkende alzoo het regt des Konings, om regten op de Schelde te heffen. Deze bepalingen worden letterlyk overgenomen in art. III der annexe A van het 12de protokol, de grondslagen van scheiding inhoudende; en in zynen merkwaardigen brief van 18 February 1831 verklaarde Zyne Excellentie Mynheer de Britsche Gevolmagtigde, in naam der Konferentie, dat dit artikel eeniglyk van toepassing was op de bevaarbare rivieren, die het grondgebied beide van Nederland en van Belgie doorloopen, en die landen van een scheiden.

In het 7de der 18 artikelen, en in de eerste zinsnede van het 9de der 24 artikelen, verscheen deze bepaling op nieuw, en de laatste zinsnede van dit 9de artikel maakt uitdrukkelyk melding van het tarief van Mainz. De Belgische Gevolmagtigde tegen deze bepaling opgekomen zynde, verklaarde de Konferentie, dat dezelve voortaan geenerlei wyziging konde ondergaan. De memorie der Konferentie van 4 January 1832 bevestigde de toepassing op de Schelde van de artikelen 108—117 ingesloten van de Weener-Kongres-akte. Het ontwerp, hetwelk by de nota der Konferentie van 11 Juny 1832 gevoegd was, is in denzelfden zin gesteld, en houdt uitdrukkelyk in: "de vrye vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, die het Hollandsche en het Belgische grondgebied van elkander afscheiden, of gelykelyk doorloopen, zal onderworpen blyven aan de regten en tollen, welke thans van wederzyden daarop geheven worden."

Eindelyk stelt de Konferentie nog eenmaal in de annexe tot haar 67ste protokol vast, dat de vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, die het Hollandsche en Belgische grondgebied gezamelyk van een scheiden of doorloopen, onderworpen zal zyn aan de tarieven der overeenkomst betrekkelyk den Rhyn, den 31sten Maart 1831 te Mainz geteekend.

Door thans een onderwerp, hetwelk uit zynen aard zelve, en langs den weg der diplomatie, stellig geregeld is, weder op losse schroeven te stellen, zoude men de uitkomsten der tegenwoordige onderhandeling het lot doen ondergaan van het weefsel van Penelope.

De navolgende aanmerkingen op de byzondere bepalingen rakende de vaart op de Schelde, vervat in het thema, zullen middagklaar bewyzen, dat zy niet minder in de byzonderheden, dan wat het beginsel betreft, onaannemelyk waren.

De Oosterschelde heeft met de Westerschelde gemeenschap door middel van het Sloe, tusschen het eiland Walcheren, en dat van Zuid-Beveland, en door middel eener doorvaart, die by laag water waadbaar is, te weten, het verdronken land van Zuid-Beveland tusschen Zeeland en Braband, eene doorvaart, welke een geheel inwendige gemeenschap daarstelt, onbruikbaar voor de groote schepen, en waarvan ook de kleinste zeevaartuigen zich niet zonder ongelegenheid en zonder gevaar kunnen bedienen. Indien men desniettegenstaande de Oosterschelde aanhaalde als voor den handel en de schepen van alle natien vry moetende zyn, tegen betaling alleen van een tonnegeld van één gulden per ton, dan kon men de beweegreden daartoe alleen vinden in de voorgestelde uitsluiting van alle andere regten op de binnenwateren, behalve een regt van afstand. De toelating dezer twee bepalingen zoude in de daad het gevolg hebben, vooreerst, dat op de binnenwateren geenerlei regt van erkenning zoude geheven worden, strydig met het reglement van Mainz, maar alleen een aan den afstand geëvenredigd regt; en ten tweede, dat men van dien afstand de Oosterschelde zoude moeten aftrekken, vermits het gebruik dier rivier reeds, even als dat van de Westerschelde, gerekend zoude worden aan Belgie te zyn toegestaan, tegen betaling eener som van 150,000 gulden.

In het thema beoogde men uitdrukkelyk bepalingen daar te stellen voor alle de vlaggen, ofschoon het hier alleen een verdrag van scheiding tusschen Nederland en Belgie geldt, en ofschoon de Nederlandsche Regering nooit voornemens geweest is eene dier vlaggen van de Schelde uit te sluiten. Dezelve is integendeel geneigd, om jegens de vlaggen der natien, die niet tot de Oeverstaten der Schelde behooren, alle wenschelyke toegeeflykheid te betoonen; reeds in de memorie van 14 December 1831 verklaarde de Regering der Nederlanden, dat, ofschoon ook ten gevolge der afscheiding van Holland en Belgie het art. 14 van het verdrag van Munster wederom van kracht was geworden, zy toch de vryheid der Schelde beschouwde als het onmiddelyk gevolg van een billyk verdrag van scheiding. Maar als men in beginsel de vlaggen der van de Schelde verwyderde Staten met die van de Oeverstaten dier rivier gelyk wil stellen, dan vernietigt men eene zeer wezenlyke bepaling der Weener Kongres-akte, die in het te Mainz geteekende reglement nopens de Rhynvaart gehandhaafd is; hetgeen intusschen het Kabinet van 's Gravenhage niet belet heeft, om op den Nederlandschen Rhyn de vlaggen van niet tot de Oeverstaten behoorende natien, op den voet der Nederlandsche wetgeving, toe te laten, en om derzelver toelating op den voet der overeenkomst van Mainz aan te bieden, in het laatste geval tegen een daaraan beantwoordend voordeel voor de Nederlandsche handel en scheepvaart.

Een regt, hetwelk de bepaling van één gulden per ton niet mag te boven gaan, kan niet anders dan als een hersenschimmig voordeel beschouwd worden. Dit blykt daaruit, dat de opbrengst daarvan op 150,000 gulden geschat is; eene som, zoo nietsbeduidend, dat zy naauwlyks zoude verdienen in een verdrag vermeld te worden, en geheel onvoldoende om het evenwigt te handhaven tusschen de scheepvaart van Holland en die van Belgie. De afkoop zoude ten laatste de bescherming, welke dit regt aan den Nederlandschen handel zoude verzekeren, op nietsdoen uitloopen, vermits, zoodra de Belgische schatkist de op de Schelde te heffen regten voor hare rekening nam, men den invloed zoude zien verdwynen, welke deze regten op de balans van de scheepvaart der beide landen uitoefenen.

Ter ondersteuning van den eisch van zulk een nietig regt, heeft men aangehaald de door de Belgen gedane aanhaling van art. III der Weener Kongres-akte. Naar het schynt hebben zy de bepaling bedoeld, inhoudende: "dat de regten in geen geval de thans bestaande zullen kunnen te boven gaan," en men past dezelve toe op het tydstip der vereeniging van Holland en Belgie, toen de vaart op de Schelde eene inwendige vaart werd, alsmede op het tydstip na den opstand, toen aan den Koning geene andere keus overbleef, dan om te verklaren, dat hy voorloopig de vaart op de Schelde zoude blyven aanzien, zich zyne regten door eene formele protestatie uitdrukkelyk voorbehoudende. Zelfs op dat tydstip erkende de Konferentie van Londen, in het 9de protokol van 9 January 1831, uitdrukkelyk de bevoegdheid om de tol- en visitatie-regten op de Schelde, die in 1814 voor de vereeniging vastgesteld waren, te heffen; en het geheele vertoog der Belgen valt in duigen, zoodra men de geschiedenis raadpleegt, welke ontegenzeggelyk bewyst, dat de op de Schelde geheven regten van eeuwen vóór het verdrag van Munster dagteekenen; dat zy onder het stelsel van dat verdrag by voortduring geheven werden, tot in 1795, toen de linker-oever der Schelde aan Frankryk werd afgestaan; dat zy in 1814 hersteld werden, en slechts door de vereeniging van Belgie met Holland tydelyk hunne toepassing verloren; en dat zy in vele opzigten oneindiger bezwarender waren, dan het tarief van Mainz. Volgens de Weener Kongres-akte is dus het tarief geheel en al van toepassing op de Schelde; verschillende ontwerpen van scheiding tusschen Holland en Belgie, en de bepalingen, waaromtrent niet alleen Holland met de Konferentie is overeengekomen, maar die ook in een verdrag tusschen de vyf Mogendheden en Belgie veranderd zyn, hebben uitdrukkelyk dit tarief vastgesteld; en de aanneming van het thema zoude, wat de regten op de Schelde betreft, niet alleen het door Nederland by de traktaten verworven bezit, maar ook de aan de onafhankelykheid van een vry volk verknochte territoriale regten, ten eenenmale vernietigen.

Bovendien werd het reglement van Mainz, de vrucht eener vyftienjarige onderhandeling, die aan alle kanten blyken droeg van eenen kwalykverborgen nayver ten aanzien van het handelsbelang van Nederland, hetwelk nagenoeg alleen tegenover allen stond, aan hetzelve geenszins als eene gunst aangeboden; by dat reglement werd aan Holland niets verleend, wat men, om eenigerhande reden, aan hetzelve kon weigeren; en men zoekt te vergeefs naar eene reden, waarom het tarief van Mainz niet op de Schelde zou kunnen worden toegepast, welker uitgestrektheid van Antwerpen tot aan de zee vry wat minder is, dan die van de zee tot aan de havens des Rhyns.

De vierde paragraaf van artikel 9 hield omtrent het loodswezen geheel nieuwe bepalingen in, en die te meer onverwacht waren, daar de Konferentie van Londen de door de Nederlandsche Regering op dit onderwerp voorgestelde redactie in het algemeen goedgekeurd, en twee paragrafen daarby gevoegd had, die men zeide van het Britsche kabinet afkomstig te wezen, en daar deze paragrafen, met eene geringe wyziging, te 's Gravenhage waren aangenomen. Dit werd door het thema omvergeworpen. Hetzelve bepaalde, dat de Belgen op de Nederlandsche Schelde (onder welken naam men ook de inwendige doorvaart, Ooster-Schelde geheten, begreep), en de Nederlanders op de Belgische Schelde (derhalve tot Gent en de Fransche grenzen), en de beide volken op de kusten tusschen Ostende en het eiland Schouwen, de dienst van het loodswezen zouden kunnen daarstellen, zoo als zy zulks zoude goedvinden.

De tweede paragraaf van het 9de der 24 artikelen had melding gemaakt van een gemeenschappelyk toezigt, hetwelk men te 's Gravenhage moest verwerpen. Volgens het thema, zoude dit toezigt vervangen worden door eene onafhankelyke dienst, die elke Staat op het grondgebied van den anderen zoude kunnen vestigen en die met de territoriale regten en de onafhankelykheid van Holland nog meer onbestaanbaar is, dan het gemeenschappelyk toezigt.

Wat aangaat de binnenwateren, zoo heeft het Nederlandsche Kabinet het gebruik daarvan aangeboden volgens de nationale wetgeving, evenzoo als zulks over het algemeen in de andere Staten plaats grypt, onafhankelyk van verdere schikkingen, waaromtrent men met onderling goedvinden zoude overeenkomen by een traktaat van handel en scheepvaart, hetwelk tevens aan de Nederlandsche handel en scheepvaart gelyksoortige voordeelen zoude verzekeren;—eene wederkeerigheid, die men uit het oog schynt verloren te hebben. De Konferentie heeft verlangd, dat het tarief van Mainz op de binnenwateren zou worden toegepast. Het thema strekte om dit voorstel der Konferentie te vernietigen, door de uitdrukking "met inachtneming van de evenredigheid der afstanden," even als of in het tarief van Mainz slechts een regt van afstand vervat ware. Men heeft reeds hierboven de vryheid genomen, om te doen zien, in welk verband deze uitdrukking stond met de vermelding van de Ooster-Schelde.

In § 7 kwam men op de visschery terug, die men gedurende de laatste maanden der onderhandeling geheel had laten rusten.

In art. 11 werd de stad Venloo bygevoegd; volgens mondelinge mededeelingen zoude men tot den yzeren weg terug keeren; ingeval die over Venloo geweigerd mogt worden, en zoude Nederland van alle regten van doorvoer in Limburg afstand moeten doen.

Artikel 13 stelde de terugbetaling der door de Nederlandsche Regering voor de dienst der openbare schuld gedane voorschotten, uit, tot dat de verevening van het Amortisatie-Syndikaat afgeloopen, en aan Belgie deszelfs deel betaald zoude zyn in de uit deze verevening voortspruitende baten, even als of zulks eene stellige zaak ware. Deze verwyzing naar een onbepaald tydstip, streed met het allereerste regtsbeginsel *liquida cum illiquidis compensari nequeunt;* want de voorschotten voor de dienst der schuld zyn bekend, terwyl de uitkomsten der verevening van het Amorisatie-Syndikaat zich niet laten berekenen, noch wat den tyd, noch wat de baten betreft, die zy voor de eene of andere der partyen zoude opleveren. Om die reden juist verlangt het Hof van 's Gravenhage eene verevening van het Syndikaat, als maatregel van orde.

Eindelyk ging men in het thema de verpligting, om zich in het traktaat uitdrukkelyk aan de uitleggingen der Konferentie van 4 January te gedragen, met stilzwygen voorby; uitleggingen, welke de Nederlandsche Regering zelfs gaarne in de redactie der artikelen, waartoe zy betrekking hebben, zoude wenschen ingevoegd te zien.

Het zal geoorloofd zyn uit dit overzigt af te leiden, dat het gezegde thema de eischen der Belgen, in derzelven geheele uitgestrektheid, behelsde; en tot staving van dit gevoelen de overeenkomst aan te halen, die bestaat tusschen de in dit ontwerp vervatte bepalingen en zekere, van dwalingen, en overdrevene en partydige redeneringen overvloeyende brochure, die weinige dagen te voren te Antwerpen was in het licht verschenen, en waarin men onder anderen voor de eerste maal de Ooster-Schelde en de woorden: "met inachtneming van de evenredigheid der afstanden," ontmoette.

Nog verdient eene zeer merkwaardige omstandigheid vermeld te worden. By de mededeeling van dit ontwerp aan het Kabinet van 's Gravenhage, kondigde men hetzelve aan, dat Belgie van zynen kant geenen stap hoegenaamd zoude doen, maar dat het de Koning behoorde te zyn, die uit eigen beweging het tot hiertoe door hem gevolgde en door de Konferentie aangenomen stelsel opgaf; zelf dit nieuwe voorstel deed; aan het oproer te gemoet kwam, en als uit zich zelf de aanneming dezer verderfelyke bepalingen vroeg, en die zelf aan de mannen der omwenteling de akte aanbood, bestemd om den ondergang van het Nederlandsche volk te voltooyen.

De door my aangehaalde stukken, van welke alle hiernevens een afschrift wordt overgelegd, wyzen het standpunt aan, waarop Nederland zich, ten aanzien van de voorwaarden der scheiding tusschen Nederland en Belgie, thans bevindt, en behoeven geene verdere ontwikkeling. Het zy my daarom vergund er slechts by te voegen, dat in het laatst der afgeloopen week nieuwe openingen alhier ontvangen zyn, welke op dit oogenblik een onderwerp van beraadslaging uitmaken.

Edel Mogende Heeren! onder het loeyen der staatsstormen is de eerste pligt, en de eerste behoefte der stuurlieden, tot de leiding van 's lands zaken geroepen, kalmte. Sedert het uitbarsten van den Belgischen opstand legde de Nederlandsche regering zich steeds toe op de vervulling van dien pligt, en op het niet te kort schieten in die behoefte. Te midden eener verwikkeling, waarvan de geschiedenis geenen tegenhanger aanbiedt, heeft zy het oog onwrikbaar en naauwgezet op 's lands regten en belangen, in overeenstemming met deszelfs verbindtenissen, ten opzigt van andere volken, en met deszelfs plaats op het tooneel der wereld, gevestigd, en hare aanhoudende pogingen aangewend, om eenen gematigden en bedaarden gang met klem en vastheid te paren; maar, wanneer wy de bejegening gadeslaan, ten gevolge van den zeldzamen aard der tyden, aan het, met diep ontzag voor de heiligheid der traktaten vervulde, en alle deszelfs verpligtingen jegens de vreemde Mogendheden angstvallig nakomende Nederland aangedaan, dan dringt zich onwillekeuriglyk aan onze getroffen herinnering het lot op van Aristides, door de Atheners tot het ostracismus verwezen, omdat het hen verdroot hem te hooren noemen den Regtvaardigen.